

De funeste campagne voor seksualisering van scholieren

Negrita Kallo en Karel van Wolferen

Er is in Nederland een campagne van de overheid gaande om kinderen in het basis- en middelbaar onderwijs klaar te stomen voor acceptatie van – en deelneming aan – afwijkend seksueel gedrag. Op diverse manieren wordt de **seksualisering van kinderen** aangemoedigd, en in wezen verplicht gesteld. Er is voor het schoolsysteem geen ontkomen aan. Sinds 2012 heeft de overheid het schoolsysteem **verplicht om seksuele voorlichting te geven**. Aanvankelijk werd deze verplichting verdedigd met het argument dat scholieren gewaarschuwd dienden te worden voor seksueel overdraagbare aandoeningen, en dat op middelbare scholen instructies over voorbehoedsmiddelen hielpen ongewenste zwangerschap te voorkomen. Dit is uitgegroeid tot een **geheel andere agenda**, met doelstellingen die niets meer te maken hebben met **gezonde seksualiteit**.

In vroeger tijden waren de voorlichtingsmethoden die gebruikt werden op de basisschool beduidend anders, vergeleken met die van vandaag. In groep zes kregen scholieren les over de bloemetjes en de bijtjes en er werden afbeeldingen getoond van het mannelijk en vrouwelijk lichaam, waarbij de geslachtskenmerken werden uitgelegd. Het ging om niets meer dan wat basiskennis. Tegenwoordig zien we een grote uitbreiding daarvan, waarbij kinderen op de basisschool al allerhande details van seksuele handelingen wordt bijgebracht en te horen krijgen welke verschillende seksuele oriëntaties er bestaan waaruit ze kunnen kiezen. Ook horen zij over gezinssamenstellingen die afwijken van het traditionele man-vrouw-kinderen patroon, en dat dat een keuze is die dient te worden gerespecteerd. Het allerbelangrijkste is wat de scholieren over transgenderisme leren. Dat is een speerpunt in de maatschappij geworden voor het propageren van ‘woke’ aannames. Al vanaf de basisschool wordt, met gebruik van speciale lespakketten, kinderen bijgebracht dat geslacht niets met biologie te maken heeft, maar dat het mannelijk en/of vrouwelijk zijn afhangt van waarmee men zich identificeert. Ook moet als volledig normaal worden aanvaard dat een kind zich met geen van beide identificeert. De kinderen leren dat daar een benaming voor bestaat: non-binair. Dit onderricht gaat veel verder dan wat het vroeger placht te doen met het afbreken van vooroordelen tegen homoseksualiteit.

De bedoeling van wat kinderen thans op dit gebied wordt voorgeschoteld laat zich makkelijk raden met een blik op andere ontwikkelingen – van vooral de afgelopen vier jaar – die bekend zijn geworden als onderdelen van de Grote Herstart, of Agenda 2030. Deze nieuwe ontwikkelingen zijn gericht op de grootste herschikking ooit van de maatschappelijke orde, in voornamelijk het westerse deel van de wereld. Door kinderen continu voor te houden dat het normaal is als men ervoor kiest om van geslacht te veranderen, worden de tot voor kort nog gangbare traditionele noties van normaliteit ondergraven. Het traditionele gezin wordt impliciet voorgesteld als ouderwets, en heteroseksualiteit wordt soms zelfs openlijk aangewezen als de grote bedreiging voor het hedendaagse leven. Door een voorstelling van zaken waarbij de vervanging van een vader door een

tweede moeder als heel normaal gaat gelden of, omgekeerd, de vervanging van een moeder door een tweede vader, biedt het traditionele gezin niet langer het wenselijke patroon van familielevens. De sterkste hoeksteen van de samenleving wordt daarbij in gevaar gebracht, wat geheel de bedoeling is van de seksualiseringscampagne.

De belangrijkste leverancier van de seksualisering-lespakketten is de Rutgers Stichting. Deze ontvangt daarvoor ruim €29 miljoen van de overheid. Ook wordt de Rutgers Stichting betaald door de International Planned Parenthood Federation, die weer wordt gefinancierd door de Bill & Melinda Gates Foundation. Het is dan ook niet verrassend dat in 2010 de Wereldgezondheidsorganisatie, waarover Gates de scepter zwaait, richtlijnen heeft vastgesteld waaraan de VN-lidstaten moeten voldoen bij seksuele voorlichting in het onderwijs. De WHO vindt dat kinderen nog voor hun vierde jaar al seksuele voorlichting moeten ontvangen, en dat kinderen tussen de vier en zes hun 'genderidentiteit' moeten consolideren. Daarbij moet bedacht worden dat met de nu gebruikte term 'genderidentiteit' heel iets anders wordt bedoeld dan biologische sekse.

Als het aan de WHO zou liggen, mogen kinderen in de groepen een en twee zelf kiezen of ze jongetjes of meisjes willen zijn. Biologie doet er niet meer toe.

Onder ouders is de Rutgers Stichting bekend geworden vanwege de ophef die in maart van dit jaar ontstond rondom de zogenaamde 'week van de lentekriebels'. Wekenlang gaven basisscholen les over de hier boven genoemde onderwerpen. Voor de leerlingen vanaf groep zes had Rutgers het mogelijk gemaakt om tijdens de lessen een driedimensionaal clitoris-model te gebruiken. Hierdoor leren ze waar dit lichaamsdeel voor dient, en wordt hen verteld waar seksueel genot uit bestaat. Verder ging het vooral over hoe baby's worden gemaakt, over intimiteit, wat wel en niet fijn voelt, en – zoals mocht worden verwacht – over transgenderisme. Daarbij wordt er bij de kinderen ingehamerd dat het heel normaal is om af te wijken van je biologische sekse, en wat dat precies inhoudt. De ophef ontstond doordat ouders van mening waren dat diverse onderwerpen waarover de kinderen thuis vertelden niet bij hun leeftijd pasten.

De georganiseerde reactie die door de ophef werd uitgelokt, was dat de media er bovenop doken door gespecialiseerde pedagogen aan het woord te laten met loftuitingen, en door Rutgers ruimte te geven om de hele ophef weg te zetten als een gevolg van 'desinformatie'. Rutgers gebruikte de gelegenheid om oppositie te bestempelen als 'conservatief' en 'extreem rechts'. Zoals al gezegd, lijkt de seksualiseringscampagne onontkoombaar, en hebben de Rutgers-activisten de gewoonte om bij uiting van twijfel aan wat ze bekokstoven meteen tot de aanval over te gaan.

Een goed voorbeeld daarvan werd recentelijk, op 29 oktober gedemonstreerd tijdens de VPRO talkshow Nadia. Verschillende partijen, waaronder de Rutgers Stichting, gingen met elkaar en met het publiek in gesprek. De vraag aan een gespecialiseerde pedagoog uit welke hoek de ophef over lentekriebels afkomstig zou zijn, werd beantwoord met dat het van een extreem conservatieve beweging zou komen, een beweging die gelooft in complottheorieën over een pedofielenetwerk dat de wereld bestuurt. De kans op een inhoudelijke discussie werd op deze manier meteen van tafel geveegd.

Maar het idee van een complottheorie rondom een pedofielenetwerk zat er niet ver naast. Een van de doelstellingen – waar ook de WHO op aandringt – is om met betrekking tot seksuele handelingen de leeftijdsgrens van een oudere persoon met een teenager te verlagen of zelfs te schrappen (zolang het gaat om consensueel contact).

De Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming (NVSH) – opgericht in 1946 als opvolger van de Nieuw-Malthusiaanse Bond – had met betrekking tot pedofilie al pionierswerk verricht. Het organiseerde werkgroepen over dit onderwerp, die werden ondersteund door PvdA-politicus Edward Brongersma. In de jaren zeventig was deze politicus voorman van de pedofilie acceptatie beweging. Hij was onder meer een van de redacteurs van het Engelse pedofielenblad Paidika. Brongersma reisde regelmatig naar Aziatische bestemmingen waar gesystematiseerde tienerprostitutie bestond en bezat een omvangrijke collectie kinderporno, hetgeen in 2000 leidde tot een groot schandaal. Het is duidelijk dat hij, net als nog een aantal andere pedofiele activisten, samenwerkte met de Rutgers Stichting. In juni 1979 ondertekenden de Rutgers Stichting en de NVSH – waar Brongersma voor werkte – een petitie waarin werd opgeroepen tot het legaliseren van seksueel contact tussen volwassenen en jongeren onder de zestien. Deze contacten zouden alleen strafbaar zijn wanneer de ouder van het kind een klacht tegen de volwassene zou indienen. Het principe van zowel de petitie als de klachtenregeling was, dat seks tussen tieners van 12-16 en volwassenen niet per se als immoreel diende te worden beschouwd. In de praktijk betekent het niet anders dan aanmoediging van seks met minderjarigen. De Brongersma Stichting werd gevolgd door het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek Seksualiteit (FWOS), dat onderzoek op het gebied van kinderseksualiteit, uitgevoerd door Rutgers, financiert.

De Rutgers geschiedenis

Wat na verschillende naamsveranderingen Rutgers is gaan heten – en soms ook nog als Rutgers Stichting wordt aangeduid – is een hyperactivistische instelling, waarvan drijfveren en gedachtegoed zijn geworteld in het Neomalthusianisme, dat enige populariteit genoot rond de laatste decennia van de 19de eeuw. De stichting dankt zijn naam aan Jan Rutgers (1850 – 1924), oorspronkelijk theoloog en later huisarts, die vanaf 1901 een leidende rol zou spelen bij de in 1881 opgerichte Nieuw-Malthusiaanse Bond, die pleitte voor rasverbetering van de mens. Thomas Robert Malthus, predikant, was in 1798 de geschiedenis ingegaan als de grondlegger van het idee dat er te veel mensen worden geboren, en de aarde het toekomstige aantal niet meer zou kunnen voeden. Als een van de eerste geopperde oplossingen voor dit veronderstelde probleem verkondigde hij dat de ‘armen’ geen gezinnen meer moesten stichten.

De basisnotie van een dreigende overbevolking van de wereld heeft velen rondom de voorlaatste eeuwswisseling geïnspireerd tot vaak drastische pleidooien voor uitdunning op basis van lichamelijke of geestelijke onvolmaaktheden, voortplantingsverbod, abortusbevordering, enz. die onder de noemer ‘eugenetica’ op een verrassende mate van maatschappelijke achtenswaardigheid konden rekenen. Lezers van Gezond Verstand zijn in dit verband vertrouwd met de ideologische erfenis van John D. Rockefeller, die via de wijdvertakte Rockefeller stichtingen en daarmee verbonden dwaasheden — zoals de zogenaamd schadelijke menselijke CO2 uitstoot — grote politieke invloed hebben. Het eugenetica gedachtegoed en -praktijken — het uitdunnen van minder wenselijke mensen, gedwongen sterilisatie, opgelegde geboortebeperving — heeft na de Tweede Wereldoorlog decennialang niet tot nationale doelstellingen kunnen behoren, vanwege de daarmee verbonden programma’s van het Nazi-regime. In het Duitsland van die tijd bepaalde de staat de reproductieve rechten van de bevolking. Bij de Nieuw-Malthusiaanse Bond van Jan Rutgers lag de nadruk vooral op anticonceptiemiddelen, in verband met het baringsverbod dat hij bepleitte voor het verpauperde deel van de bevolking. Hij was van mening dat een bewuste beperking van geboortes als voorwaarde moest worden gezien voor rasverbetering.

De instelling die nu als Rutgers wordt aangeduid, kwam na enkele gedaantewisselingen – plus samengaan met, en daarna weer afscheiding van, de Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming – tot stand. Het heeft de oorspronkelijke zedelijke overwegingen van Jan Rutgers echter vrij ver achter zich gelaten. Jan Rutgers achtte het gebruik van voorbehoedmiddelen onzedelijk; het zou ontucht, prostitutie en abortus in de hand werken en hij vond dat kennis over voorbehoedmiddelen niet met kinderen mocht worden gedeeld. Het Rutgers van nu – dat zich profileert als een in 2011 tot stand gekomen ‘kenniscentrum voor seksualiteit en seksuele gezondheid’ – is inmiddels dagelijks bezig om zulke kennis met kinderen te delen, opdat ze kunnen gaan experimenteren met allerlei soorten van seksueel gedrag, omdat ze het ‘recht’ zouden hebben daar heel veel plezier aan te beleven. Rutgers zwemt in het geld, afkomstig van zowel overheidssubsidie als van Planned Parenthood Federation of America, gelinkt met de Bill & Melinda Gates Foundation. De door Gates gekochte Wereldgezondheidsorganisatie bracht in 2010 een document uit met nieuwe richtlijnen aangaande seksuele voorlichting aan kinderen. Hierin werd bepaald dat al vóór hun vierde levensjaar kinderen hun eerste seksuele voorlichting moeten ontvangen. Volgens de WHO zijn mensen van alle leeftijden – te beginnen bij baby’s – seksuele wezens, die instructies nodig hebben om daar voldoende plezier aan te kunnen beleven.

KvW

De Nederlandse school-tv heeft ook een vinger in de pap, door programma’s als ‘Dokter Corrie’, een televisierubriek van de NTR met een vrouw die met bekende Nederlanders praat over puberteit, geslachtsdelen, prostitutie, voorplanting en zelfbevrediging. Het programma is bedoeld voor kinderen vanaf negen jaar oud en de Rutgers Stichting geeft de rubriek inhoudelijk advies. Veel ouders beschouwden in de periode van de ‘lentekriebels’ zulke programma’s als pure indoctrinatie. Kinderen kwamen overstuur thuis en het was overduidelijk dat een omvangrijke groep kinderen negatief en huilend reageerde op de dwang om zich met seks en geslachtsverandering bezig te houden. Het is niet moeilijk te begrijpen dat wat Rutgers in Nederland doet, schadelijk is voor een psychisch goed uitgebalanceerde ontwikkeling door de puberteit heen. De intensieve seksualiseringscampagne laat zijn sporen al na.

Doordat kinderen al op jonge leeftijd worden aangemoedigd te twijfelen aan hun biologische geslachtsidentiteit, zien we ook een sterke toename aan twijfel over het bestaan van andere normale waarden. De inhoud van het lesmateriaal ontkent dat er twee geslachten bestaan, wat een duidelijk funest effect heeft op jonge kinderen, die gewend zijn geraakt aan het gezag van juffen en meesters. Voor de bij het opgroeien onvermijdelijke twijfel en verwarring over persoonlijke kwaliteiten en relaties met anderen, is plotseling een nieuwe uitleg voorhanden: ik zit in het verkeerde lichaam! Deze notie heeft op sommigen een onuitwisbaar effect, vanwege de eveneens door Rutgers gebezigde kolder dat je lichaam iets is dat je op willekeurige wijze is aangewezen bij je geboorte. Steeds meer jongeren worden aan het twijfelen gebracht over hun genderidentiteit en gaan daardoor over op drastische beslissingen, zoals hormoonbehandelingen. Genderdysforie is aanstekelijk; een hele klas van vooral meisjes gaat zich van nieuwe ‘gender’ identiteits-bijvoeglijke naamwoorden bedienen.

En, het zit al in het lesmateriaal: je kunt er iets aan gaan doen om je echte ‘zelf’ te worden; er zijn hormoonremmers, en daarna geslachtsveranderingen. De hoge aantallen aanvragen bij klinieken getuigen van de tragiek van deze door onderwijsambtenaren en schoolbesturen goedgekeurde vorm van kindermishandeling. Dat hormoonremmers en geslachtsveranderingen onomkeerbare schade kunnen toebrengen, wordt niet in het lessenpakket benadrukt. Het gehele transitiegebeuren is een

uiterst cynische operatie, waarmee miljarden zijn gemoeid. Degenen die doorzetten, zijn levenslang afhankelijk van kostbare medische behandelingen. De geschiedenis en de zelfmoordcijfers laten zien dat het merendeel van de transgenders spijt krijgen van hun transitie, die voor de meesten onomkeerbaar is.

E-mails van ouders

Moeder van een dochter in groep 6.

“Ik heb 2 kinderen op dezelfde basisschool, vorig jaar zat m'n dochter in groep 6 en m'n zoon in groep 7. Zij hebben deze week totaal anders ervaren. De meester van mijn zoon heeft het onderwerp oppervlakkig besproken en bij weerstand uit de klas paste hij het programma aan.

Mijn dochter had echter een juf die volledig de diepte in ging en de lesstof zeer serieus nam waardoor de weerstand bij de klas heel groot was. Ze moeten verplicht kijken naar dokter Corrie en Gewoon Bloot. De klapper van deze week was de anatomie, met name de functionaliteit van de geslachtsdelen in dit geval 'de clitoris'. De juf legde aan mijn dochter uit waar het voor diende en zei dat het een heel lekker plekje is om aan te voelen en dat ze het thuis in bed maar moest proberen om er mee spelen. Ze is pas negen jaar oud.”

Mail vanuit school.

Beste ... Wij besteden deze week inderdaad aandacht aan de lentekriebels. Deze week besteden wij extra aandacht aan de lessen 'wie ben ik' en 'nee zeggen'. Dit zijn onderwerpen die wij belangrijk vinden. Iedereen is anders maar iedereen is ok. De lessen worden door de leerkrachten aangeboden zoals deze passen bij iedere leeftijdsgroep. Mocht je je hier niet in kunnen vinden dan is dat vervelend maar dan weet ik niet of deze school wel passend is voor je kinderen. Het zit zoals ik hierboven heb geïnformeerd in de leerlijnen om bepaalde onderwerpen aan te kaarten en te bespreken met kinderen.

Leerkracht die het er ook niet mee eens was.

Goedemiddag, Ik ben moeder van een kleuter en ben het gesprek aangegaan met de juf, samen met nog 2 moeders. Wij hadden veel zorgen met betrekking tot de inhoud van de lespakketten Kriebels in je buik van Rutgers. De juf gaf aan nog niet goed naar het materiaal gekeken te hebben en deed dit samen met ons wat erg fijn was. Ook zij schrok van de inhoud maar gaf wel aan dat het verplicht is vanuit de overheid om het te behandelen en daardoor met haar rug tegen de muur stond. Ze beloofde ons dat zij niet te ver zou gaan en daarmee sloten we het gesprek af. Het was voor ons als moeders duidelijk te merken dat de juf het niet eens was met de manier hoe dit gaat, maar dat ook zij tegen het systeem aanloopt. Wel heeft ze gehoor gegeven aan ons zorgen en is zij niet te ver gegaan.

Goedpraten door directie en leerkrachten.

Goedenavond, oh wat ben ik blij met dit meldpunt. Wat ben ik blij dat we samen sterk kunnen zijn. Ik heb vorige week een informatieavond bijgewoond op school die gegeven werd door een dame van Rutgers. De sfeer was enorm gespannen, er zaten genoeg ouders met dezelfde zorgen. Maar op een of ander manier werd het iedere keer goedgepraat en werd er door de directie en leraren meerdere malen aangegeven dat dit verplicht was, of de school het ermee eens was of niet. Ik kwam bezorgder thuis dan dat ik ervoor was.

Moeder die serieus onrecht is aangedaan.

Hi, ik ben moeder van 2 kindjes waarvan de oudste net in januari begonnen is op de basisschool. 2 dagen voor het weekend ontving ik een bericht van de school over de start van de lentekriebels. Na

het een en ander uitgezocht en bekeken te hebben (o.a. op de site van seksuele vorming) had ik nogal wat vragen en zorgen. Maandag ochtend heb ik telefonisch contact gezocht met de school. Ik heb mijn kind toen afgemeld omdat ik eerst antwoorden wilde. De persoon die mij te woord stond kon die niet geven omdat ze zagezegd niet wist wat de inhoud van het lespakket zou zijn. En zij zou hierover de juffen informeren met mijn vraag. Woensdagochtend nog steeds niets vernomen van school, heb ik besloten de vraag te stellen in de whatsapp groep met ouders van de kleuterklas van mijn kind. De vraag was of zij op de hoogte waren van het lespakket en de inhoud. Dit werd door de meeste goed ontvangen en door een ander niet. De app was volgens deze persoon alleen voor informatie die de school moest weten. En niet voor een vraag van een ouder. Een uur later word ik gebeld door de school met de mededeling dat ik maar een andere school moet gaan zoeken. Zonder verdere uitleg. Nadat ik het heb laten inzinken, heb ik gelijk teruggebeld of dit daadwerkelijk nu tegen mij gezegd is omdat ik een vraag heb betreffende een lespakket. Ik kreeg de directrice nog aan de telefoon en die was ook vrij duidelijk. Na meerdere pogingen aan de telefoon om een vraag te stellen over de les kreeg ik met moeite een uitnodiging om dit te bespreken met haar op school. De volgende ochtend ben ik naar het gesprek gegaan. Bij het telefonisch gesprek de dag ervoor was duidelijk aangegeven dat zij mij zou informeren over de lesstof en het laten inzien. Bij de eerste zin word ik al onderbroken en slaat het gesprek om in vijandig. Dit was zacht gezegd shockend hoe het verliep. Het gesprek eindigde dreigend. Lesmateriaal mocht ik niet inzien is het enige antwoord dat ik heb gekregen. Ik zou geen vertrouwen hebben in de school en nadat ik dit tegensprak met dat ik alleen om informatie over het lespakket vroeg en het niets met vertrouwen te maken had werd het omgedraaid, de school heeft geen vertrouwen meer in mij. Ze verzon ter plekke dingen over mij en mij als ouder die ik uiteraard tegen sprak met feiten waardoor ze alleen maar bozer werd. Ik gaf aan dat ik hier was gekomen voor informatie over het lespakket te bespreken. Ik heb uitgesproken dat ik niet begreep waarom er zo vijandig en dreigend werd gesproken, omdat ik hier alleen kwam om een gesprek te hebben. Hierop stond ze op en zei mij dat ik de keuze had dat mijn kind morgen op school zou zijn en zo niet ze hem zou uitschrijven. Waarop ik antwoordde dan mag je hem uitschrijven, mijn kind komt niet zolang ik geen informatie krijg. Ik kreeg te horen dat ik nu uit haar school moest gaan en dat ze hier nog verdere stappen in ging ondernemen (op een dreigende manier wederom) en zij nu gelijk mijn kind ging uitschrijven. Aangekomen bij mijn auto barst ik in tranen uit, is dit nu echt gebeurd. Waarom?! Tot mijn grootste verbazing heeft het AD een artikel geplaatst hierover. Na het lezen van het artikel, ben ik sprakeloos. Moeder wil geen reactie geven? Niemand heeft mij benaderd of gevraagd.

Moeder heeft ouders opgeroepen de school te boycotten en hun kinderen thuis te houden? Is mijn vraag of de ouders wisten wat het lespakket inhield, een oproep om dit te doen? En een inloopochtend zodat ouders de lesinhoud kunnen zien? Maar ik mocht het niet inzien. Juf Mirjam heeft mij nooit benaderd, en zeker niet om dit te bespreken. Waarom stappen ze naar de krant en verdraaien het hele verhaal?!

Negrita Kallo